

Ammigbøll, Skau, Blæk, L. Schøler, Schack, L. Hansen, Christiansen, Fuglede, P. Pedersen, Vadstu og Wegener.

Med 47 Stemmer mod 5 vedtoges det derpaa, at Afslutning skulde finde Sted.

Det fattes derefter under Afstemning, om Forslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges med 34 Stemmer mod 21.

Formanden: Endringsforslag skal jeg bede indgivne imorgen ved Mødets Begyndelse.

Man gif derpaa over til første Behandling af Forslag om Henviisning til vedkommende Minister af et Andragende fra Hammerum Herred angaaende et beqvemmere Sted for Herredscontoret.

Udvalgets Betænkning findes i Anhang B Nr. 81, Sp. 1081 flg.).

Ordføreren (Bregendahl): Efter den Beslutning, som det ærede Thing tog igaar om Henviisning af et andet Andragende til Ministeriet, var der ikke meget Haab om, at Thinget vilde gaae ind paa at henvise det nu foreliggende Andragende; men der synes dog efter den sidste Afstemning at være noget mere Haab derom, og jeg troer desuden, naar man seer hen til selve Sagen, at der er fuld Anledning til i denne Sag at beslutte en Henviisning til Ministeriet. Det er et for vedkommende Besidder eller Embedsmand meget uheldigt Forhold, saaledes som det er oplyst i Betænkningen, der her er tilstede; dette kunde imidlertid ikke i og for sig være tilstrækkeligt til at begrunde Andragendets Henviisning til Ministeriet, men dertil kommer, at det i længere Tid, og jeg kan sige næsten lige fra det samme Dieblif af, at dette Forhold blev stiftet eller denne Embedsbolig indkjøbt, har været anset for et meget misligt Forhold for Jurisdictionens Beboere. Der har flere Gange

været forhandlet med Ministeriet, uden at man er kommen til andet Resultat, end at Finansministeriet, som det er oplyst i Betænkningen, har anlagt Sag mod Besidderen af Gaarden, og det ikke blot en personlig Gældssag mod ham, men en Sag mod ham i Qualitet af Herredsfoged eller Repræsentant for Embedet, og det, uden at nogen anden Autoritet eller navnlig Justitsministeriet har taget sig af Herredets Interesse i denne Sag. Justitsministeriet har vel førend denne Retslags Anlæggelse udtalt sig om den meget uheldige Maade, hvorpaa dette Forhold nu var traadt frem, men dog ikke fundet sig foranlediget til at foretage Noget videre for at see det endeligen ordnet, og Jurisdictionens Interesse staaer saaledes paa en Maade uden Repræsentant. Det er nu vistnok ønskeligt, at i saadanne Sager, hvor det Offentlige er Den, der navnlig paa Jurisdictionens Vegne har størst Interesse i, at der bringes en Orden af dette Forhold tilstede, at der da skeer en indtrængende Anmodning til vedkommende Ministerium om at see at ordne denne Sag, istedetfor at lade den afgjøre ved Domstolene, thi, naar dette skal skee, da maa Afgjørelsen skee efter andre Hensyn end dem, der ere de meest tjenlige for Vedkommende, da Domstolene maae gaae efter et andet Hensyn end den administrative Afgjørelse. Jeg skal derfor som sagt anbefale Thinget at fremme denne Sag.

Rettelse.

Nr. 342 Sp. 5455 L. 9 f. n. "begrunder" læs: "fjender".